

Sushi

Roberta wordt wakker. Ze bedenkt wat er vandaag staat te gebeuren. Het is woensdag, dus gewoon naar haar werk, de 22ste... Hé, het is vandaag hun trouwdag. De 7e. Ze kijkt opzij. Adam snurkt nog zachtjes. Hij is het vast vergeten, denkt ze. Hij heeft zoveel aan zijn hoofd de laatste tijd. Hij heeft het druk en hij moet vaak overwerken.

Roberta rekt zich uit en bedenkt dat het ook wel eens haar beurt kan zijn om hem te verrassen. Vroeger verrasten ze elkaar met kleine attenties. Maar nu? Ze besluit dat oude tijden maar eens moeten herleven. Tijd voor ouderwetse romantiek. Nee, erotiek, besluit ze. Dat kan hij vast waarderen. Een plannetje ontspint zich in haar hoofd. Een ondeugende glimlach verschijnt rond haar lippen.

De wekker gaat en ook Adam wordt wakker. Roberta neemt zich allereerst voor om te doen alsof ook zij het vergeten is. Aan de ontbijttafel zegt ze dat ze vanavond pas laat thuis is, vanwege een receptie van een haar collega's. Ze wacht op zijn reactie. Nu kan blijken of Adam aan hun trouwdag heeft gedacht, of niet. Waarschijnlijk moet ook hij vanavond overwerken. Maar Adam reageert heel rustig dat hij verwacht gewoon om zes uur thuis te zijn. Toch jammer, denkt Roberta. Hij zegt niet iets van: "Zullen we uit eten gaan?" Of "Moet je daar nu echt heen, op onze trouwdag?" Nee, Adam is het echt vergeten.

Tussen de bedrijven door werkt Roberta haar plan verder uit. Dat wil zeggen, de start van de avond. De rest wil ze open laten.

In de loop van de middag bestelt ze sushi, daar maakt ze Adam altijd blij mee. Afhalen om vijf uur. Haar laatste werkafspraak van de middag zegt ze af. Op kantoor meldt ze dat ze vroeg naar huis gaat vanwege haar trouwdag, een etentje. "Gefeliciteerd", roept collega Eva om de hoek van de deur.

Adams dag verloopt zoals zovele dagen, de laatste tijd. Tussen zijn afspraken stuurt hij een email naar Irene. Irene werkt nog niet lang bij HDV. Ze is jong, ambitieus en mooi, vindt Adam. Dat vinden de andere mannelijke collega's trouwens ook. Die zouden groen en geel van jaloezie worden, als ze zouden weten dat Adam al een paar keer met Irene buiten kantoor heeft gewerkt. Daarvoor spraken ze af in een wegrestaurant, waar een deel van de ruimte speciaal gereserveerd is voor mensen die werkbesprekingen willen voeren of even alleen willen werken met een kop lekkere koffie. Daar namen ze een dossier door waar ze beiden een taak in hadden. Hij als senior het klantcontact, zij als junior het bijbehorend fiscaal onderzoek. Ze bleken het goed met elkaar te kunnen vinden. Erg goed.

Vandaag heeft hij Irene gemaïld dat hij door de drukte geen kans ziet om binnen werktijd af te spreken. En morgen heeft hij al een afspraak met de cliënt. Of zij het een bezwaar vindt het 'dossier Houdijk' bij hem thuis te doen aan het eind van de middag. Rond zes uur. Als het uitloopt zal hij wel even pizza of sushi bestellen. Het antwoord laat een uur of twee of zich wachten en dan mailt ze: "Lijkt me praktisch. En sushi heeft de voorkeur." Adam ziet het helemaal zitten. Roberta komt toch laat thuis. Hij heeft het huis voor zichzelf. "Smooth Operator...", neuriet hij het liedje van Sadé tevreden.

Roberta heeft intussen sushi voor twee afgehaald. Thuisgekomen zet ze de verwarming flink hoger. Het is vijf uur, dus ze heeft een uur voordat Adam thuis komt. Eerst neemt ze een douche. Ze gebruikt haar favoriete douchegel. Dan droogt ze zich af en met haar badjas aan gaat ze naar de keuken. Ze voelt haar slaapmasker in de zak van de badjas.

De verwarming doet zijn werk goed, het is inmiddels 23 graden in huis. Ze stalt de sushi's uit op een zijkant van het kookeiland. Vervolgens haalt ze uit de woonkamer alle kaarsen en waxinelichtjes en die zet ze op het aanrecht en de sidetable in de keuken. Het rolgordijn doet ze omlaag. Met alleen

het kaarslicht in de keuken ziet het er spannend uit. Ze zet twee champagneglazen op het aanrecht en haalt een fles champagne uit de kelderkast. Die zet ze in de koelkast in de keuken.

“En nu mijn pièce de résistance”, zegt Roberta hardop met een ondeugende blik in haar ogen. Het is inmiddels kwart voor zes. Ze trekt haar badjas uit, hangt hem aan het handvat van de hoge keukenkast, en doet haar slaapmasker om haar nek. Dan klimt in haar blootje op keukeneiland. Ze begint de sushi's te verplaatsen, van het eiland op haar onderbenen en haar bovenbenen. Ze gaat liggen en legt de rest op haar buik, borsten, op elke tepel een, en vlak onder haar schouders. Tenslotte schuift ze voorzichtig het slaapmasker op haar ogen, zodat ze niets meer ziet.

Het ligt niet comfortabel op het koude keukeneiland. Maar Roberta past haar getrainde yogatechniek toe, waardoor ze lang in een ongemakkelijke houding kan liggen. Komt dat toch nog eens van pas, denkt ze tevreden. Daardoor kan ze zelfs wegdrücken dat ze het, ondanks de hogere kamertemperatuur, toch langzamerhand wat kouder zal krijgen. Hopelijk zijn de plannen voor Adam niet veranderd, en is hij inderdaad om zes uur thuis. Ontspannen nu. Om kwart over zes is Roberta zelfs in een slumerslaap gevallen.

Rond datzelfde tijdstip arriveert Adam met collega Irene bij het appartement, een maisonnette op de derde en vierde verdieping. Binnengekomen hangen ze hun jassen aan de kapstok. “Maak het jezelf gemakkelijk”, zegt Adam. Zelf snelt Adam direct de trap op. Hij wil zichzelf boven even oprispen. Even wat aftershave en deodorant gebruiken na een intense werkdag.

Irene loopt de huiskamer in. ‘Sfeervol ingericht’, denkt ze. ‘Moderne kunst, en toch warm. Leuke man, die Adam. Een vakman ook. Dat zo iemand met zo'n interessante baan en goede smaak nog single is. Of weer single? Tijd om daar straks eens even op door te vragen’, als het uitkomt.

Roberta wordt wakker uit haar sluimering en spitst haar oren. Ze hoorde Adam de trap op rennen, maar het lijkt wel of Adam niet alleen is. Misschien is hij gelijk thuisgekomen met de pizzabezorger? Maar wat doet die dan in de huiskamer?

Irene loopt de half open keuken in en bewondert ook hier de sfeer. Veel zwart, hoge kasten, een kookeiland. Kaarsjes overal. Hoe heeft hij dat zo snel gedaan? Ze moet in het halfdonker wat langer kijken, voor ze beseft wat ze op het kookeiland ziet liggen. Een naakte vrouw, met allemaal sushi's op haar lichaam! In een flits denkt Irene dat Adam wel hele grote stappen wil gaan maken in hun prille relatie, en ze slaakt een gilletteje.

Roberta schrikt zich wezenloos en geeft nu ook een gil terwijl ze abrupt overeind komt. Ze rukt het oogmasker af. De sushi's vliegen alle kanten op, door de keuken. De vrouwen kijken elkaar geschrokken aan.

Gealarmeerd door de herrie staat Adam binnen twee tellen ook in de keuken. “Roberta? Ik wist niet dat je....” de rest slikt hij in terwijl hij het tafereel in zich opneemt en zijn mond openvalt. Roberta is naakt en zit op het kookeiland. Overal liggen sushi's, op de grond, op het kookeiland en er liggen er ook nog een paar op Roberta's benen.

Irene kijkt Adam verbouwereerd aan, "Is dit jouw idee van sushi eten?"

Roberta bedekt haar borsten met haar handen. Haar ogen staat groot. Ze kijkt van de een naar de ander... ze is sprakeloos.

“Roberta, Irene, uhm, jeetje wat een ravage, nou, laat ik jullie eerst maar aan elkaar voorstellen. Uh, Roberta, dit is Irene, een nieuwe collega. Irene, uhm, dit is Roberta, mijn vrouw.”

Hij vervolgt tegen Roberta “Aangezien jij vanavond niet thuis zou zijn, had ik Irene uitgenodigd hier aan een dossier te werken, en ik dacht sushi te gaan bestellen. Maarre, dat hoeft niet meer, zie ik”,

en er verschijnt een geforceerd lachje op zijn gezicht terwijl hij naar de sushi's op de grond kijkt. "Lag jij nou naakt op het kookeiland?"

"Ja, ik lag op jou te wachten. Als verrassing. Het is onze trouwdag vandaag", bitst Roberta verongelikt terug.

Adam slaat op zijn voorhoofd. "Helemaal vergeten, wat stom van mij!"

Roberta legt de sushi's die nog op het kookeiland en haar benen liggen, netjes bij elkaar en springt van het kookeiland af. Ze pakt haar badjas van het haakje en trekt hem aan.

Intussen heeft Irene begrepen dat Adam helemaal geen vrijgezel is. Heeft ze dat zo verkeerd begrepen? Of heeft hij het zorgvuldig vermeden om daar iets over te zeggen?om aan een dossier te werken, zei hij. Dat was op de een of andere manier niet de verwachting die zij van vanavond had. Ze twijfelt aan zichzelf en weet zich geen houding te geven.

Roberta begint sushi's op te rapen en alle kaarsjes uit te blazen. Adam trekt het rolgordijn omhoog.

Buiten is het donker aan het worden, maar nog licht genoeg om elkaar nu beter zien.

Roberta kijkt de vertwijfelde Irene nogmaals aan. "Volgens mij kennen wij elkaar", zegt ze. Irene bekijkt Roberta nu ook wat beter. "Ja, inderdaad, nu je het zegt, van de tennis! We hebben drie weken geleden tegen elkaar gespeeld, in de enkel-competitie."

De beide vrouwen moeten nu lachen. "Ja, weet je nog, toen hebben we na de wedstrijd een drankje gedronken en zo'n lol gehad met die mannen aan de tafel naast ons!", weet Roberta weer.

De spanning is gebroken.

Adam herpakt zich en weet zich uit de penibele situatie te manoeuvreren. "Weten jullie wat, ik bestel nog wat extra sushi voor ons en we drinken samen een glaasje bubbels, als Roberta zich weer heeft aangekleed."

Terwijl ze langs hem loopt in haar badjas, pakt hij even haar arm en fluistert in haar oor "en de rest van jouw plannetje voeren we uit we als Irene vertrokken is" Een sardonische glimlach verschijnt op zijn gezicht.